

מסכת שבועות

פרק ו משנה ז

המלוה את חברו על המשכון ואבד המשכון, אמר לו סלע
הלוייתי עלי וישקל הנה נשוא, והלה אומר לא כי אלא סלע
הלוייתי עלי וסלע הנה נשוא, פטור. סלע הלוייתי עלי וישקל
הנה נשוא, והלה אומר לא כי אלא סלע הלוייתי עלי וישלשה
דינרים הנה נשוא, חייב. סלע הלוייתי עלי וישתים הנה נשוא,
והלה אומר לא כי אלא סלע הלוייתי עלי וסלע הנה נשוא,
פטור. סלע הלוייתי עלי ושתים הנה נשוא, והלה אומר לא כי
אלא סלע הלוייתי עלי ותרמשה דינרים הנה נשוא, חייב. ומי
נשבע, מי שהפקדון אצלו, שפא ישבע זה ויוציא הלה את
הפקדון:

